

for Vesterbrogade paa 131,500 \square Alen à 25 Kr. pr. Kvadratalen, hvilket bliver et meget stort Beløb, nemlig $3\frac{1}{4}$ Mill. Dette er tidligere vurderet paa en ganske anden Maade. Det samme Areal med Fradrag af projekterede Gader og Beje — altsaa ikke iberegnet noget Beløb for Beje, kun for hvad der blev tilbage, — har man tidligere sat til 20 Kr. pr. Kvadratalen, men nu beregner man hele Areallet til 25 Kr. pr. Kvadratalen. Jeg skal ikke fortsætte disse Betragtninger videre, men jeg skal minde om, at medens Ordføreren i Folketinget kom til det Resultat, at efter hans Skøn indeholdt Overenskomsten en Fordel for Staten af 2,471,740 Kr., kom det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) til et Resultat, der var himmelvidt forskellig fra dette, nemlig, at Overenskomsten indeholdt en Fordel for Kommunen af flere Millioner Kroner. Hvis det ærede Medlem har Ret i denne Opfattelse — og der er meget, der taler for, at han har det, — saa bliver Resultatet dette, at Kjøbenhavns Kommune slet ikke giver noget Tilskud til, hvad der foreslaas ifølge Loven af 1894; men at den endogjaa har Gevinst i Stedet for Tab. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Punkt. Jeg er ikke særlig fagkyndig paa dette Omraade. Jeg har kun henholdt mig til Dplysninger, der ere fremkomne i det andet Ting; men det er værdt ved fremtidige Overvejelser om denne Sag at tage Hensyn til dette Punkt, naar Taleren er om Tilskud fra Kjøbenhavns Kommune.

Jeg har endnu et Punkt tilbage, som jeg gerne vilde omtale med et Par Ord, og det er Statslaansparagraffen. Ærede Medlemmer vide nok, at hver Gang der er Tale om et Jærnbaneanlæg, er jeg altid til Rede med at fraraade Statslaan. Jeg har slet ikke rejst dette Spørgsmaal ved denne Sag, og jeg kan for Resten nok tænke mig, at der kan være forskellige andre af mine Meningsfæller, der kunde finde det rimeligt at rejse Spørgsmaalet her som ved andre Jærnbaneanlæg. Jeg har ikke villet gøre det, fordi Lovene af 1894, altsaa ogsaa denne Lov, mod min Vilje og mod mine Meningsfællers Ønske ere blevne vedtagne saaledes, at Beløbene skulle tilbejbringes ved Statslaan. Jeg har derfor ikke i Sinde at ville røre ved dette Punkt. Det, som nu her foreslaas for Tinget, er en Forandring af § 1, en Forandring, som strækker sig i alt kun til 3 Linier, der foreslaar en Forhøjelse af Beløbet. De øvrige Paragraffer i Loven af 8de Maj 1894 lader man uberørte, ogsaa Laaneparagraffen, og jeg finder ikke, at det vilde være rigtigt at røre ved dem.

Saa, dermed skal jeg slutte og anbefale

det Forslag, som jeg har stillet, og som er tiltraadt af et andet æret Medlem (Hedemann), det Forslag, som gaar ud paa, at i Henhold til foregaaende Dplysninger i Betænkningen og ogsaa i Henhold til, hvad der er refereret, Summen 1,945,000 Kr. forandres til 1,400,000 Kr., altsaa nedsættes med 545,000 Kr., og dersom den elektriske Station ikke skal anlægges, idet man faar truffet Aftord med Kommunen, saaledes at den ikke behøves, skal Summen nedsættes yderligere med 120,000 Kr. Jeg vil gerne bede ethvert Medlem i denne Sal, som er enig med mig i, at det ikke er formaals-tjenligt at lægge Fremtiden til Rette for denne kostbare Flytning af Personbane-gaarden, med hvad dermed staar i Forbindelse, enhver altsaa, som er mere eller mindre Modstander af en saadan Plan, at stemme for dette Forslag, og beder ethvert Medlem, som trods alt, hvad der er foregaaet i Fortiden, som flere af os og navnlig jeg stærkt misbillige, alligevel vil være med til at bygge en i alle Retninger god og forsvarlig Godsbanegaard, om at stemme for det Forslag, jeg har stillet.

Chr. Nielsen: Maa det ogsaa være mig tilladt ligesom den ærede Taler, der nu satte sig, at bringe min Anerkendelse og Tak til den meget ærede Ordfører ikke alene for hans klare Udtalelser over for den foreliggende Sag, men ogsaa for det Materiale og de gode forklarende Dplysninger, han har været med til at bringe frem i Udvalget, og som have været meget vejledende for os Løgmænd. Det er jo, som den ærede sidste Taler sagde, ikke let at sætte sig ind i de Kjøbenhavnske Forhold.

Min Stilling til Forslaget skal jeg i Henhold til mine Udtalelser i Betænkningen med faa Ord gøre Rede for. Forslaget gaar jo ud paa at forhøje den til Statsbaneanlæg i og ved Kjøbenhavn bevilgede Sum med 1,945,000 Kr. Det er jo unægtelig lidt strengt 2 Aar efter, at der er fastslaaet en Bevilling til Bygning af Godsbanegaarden i Kjøbenhavn, at se Ministeriet komme og kræve et Tillæg af saa stor en Sum. Smidlertid maa man sige, at denne Sums Størrelse som den højtærede Indenrigsminister forlanger, ikke i nogen Henseende kan bebrejdes ham. Det beror paa Forhold, som have ligget forud for hans Tid. Jeg maa erkende, at den højtærede Indenrigsminister er paa en loyal, smuk og aaben Maade kommen og har sagt til Rigsdagen: Ville I have bygget efter Planen af 1894, javel, saa bygge vi, men vi bygge daarligt, og om saa Aar vil det blive nødvendigt, at